

Tale burde være staaet op og havde trykket det ærede Medlem i Haanden og sagt ham Tak; fordi han anviste Landet nye Indtægtskilder, men i Stedet for mødtes det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussens Tale kun med Knurren fra Venstre. Man forstaar godt, at naar man ønsker at unddrage sig den nuværende ganske lave Formueskat, saa vækker den nyforeslaaede Formueskat megen Vrede baade blandt Venstre og Højre. Vi ser „Frederiksborg Amts Avis“ udvikle, at Formueskatten truer Samfundet med Ruin. Mindre kan ikke gøre det. Naar en Mand mister 2 pCt. af sin Formue, saa ruineres hele Samfundet. Talemaaden er den, at man vil tage det, som Folk har sparet sammen, men jeg gad vide, hvor mange Mennesker der sparer 50 000 Kr. sammen ved eget Arbejde, jeg gad se dem, der sparer 50 000 Kr. sammen med deres to Næver eller med deres egen Hjernens Arbejde, det er sikkert ikke mange, nej, de, der har de store Formuer, de har faaet dem enten ved Arv eller ved at udbytte andre Mennesker. Hele Moralen i denne Spareteori er simpelt hen den, at Overklassens Repræsentanter, Venstre og Højre, siger til den rige, du har sparet, og du nyder nu Frugten af din egen Sparsommelighed, men paa den anden Side vender de sig vredt mod den fattige og siger, du har intet sparet, og derfor fortjener du ikke bedre Kaar end dem, du har. Det er i Virkeligheden Moralen, en meget slet og haard Moral.

Spørgsmaalet om en Formueafgift er allerede blevet rejst rundt omkring i Landet, og det vil blive rejst med endnu større Kraft, og jeg tror nu, at Vælgerne vil forstaa os og vil følge os. Jeg tænker mig, at to af Valgets Forgrundfigurer bliver den fattige, gamle Aldersrentenyder, som Venstre trykker ned i Fattigdom, som Venstre vil berøve 3—4—500 Kr., og saa den store Kapitalist, som Venstre og Højre vil beskytte. Det er i Virkeligheden disse to Personer, man kan symbolisere det politiske Liv i. Jeg kommer i denne Forbindelse til at tænke paa en gammel Venstremand, som jeg besøgte i Holbæk, han var Aldersrentenyder, og han var, som sagt, Venstremand, det saa man straks, naar man kom ind i hans Værelse. Væggene var behængt med alle Venstres store Mænd — undtagen altsaa det ærede Medlem Hr. Rudfeld —, der var Holstein Ledreborg, Hørup og Berg og andre, og Grundtvig var der ligeledes. Den gamle sagde til mig: jeg har stemt med Venstre i 25 Aar, men kan du nu sige mig,

hvorfor Venstre har berøvet mig 60 Kr. i Aar og vil berøve mig flere Hundrede Kroner, naar Aldersrenteloven træder fuldt i Kraft. Jeg sagde, det kan jeg, det er, fordi Venstre ikke er Smaamandens Parti. Denne Mand har fulgt Venstre, men nu følger han det ikke mere, og naar han saa yderligere faar at vide, at Venstre ikke alene berøver ham en stor Del af, hvad han havde i Alderdomsunderstøttelse, men tillige beskytter de rige mod en retfærdig Formueskat, saa ved jeg, hvor denne Venstremand gaar hen, og mange, mange andre vil følge ham. Kampen om Formueskatten bliver da et af de store Spørgsmaal her hjemme, som det har været det i andre Lande, og hvis de øvrige Partier var kloge, vilde de delvis følge os paa dette Omraade, men nu er de altsaa ukloge, nu klamrer de sig til Kapitalen, til Privilegierne, nu holder de en beskyttende Haand over de rige og vender en haard Haand mod de fattige. Nu vel, paa dette Grundlag gaar vi da ud og oplyser Vælgerne om de virkelige Forhold.

Carlsen-Skiødt: Jeg henstillede for et Aars Tid siden til den højtærede Trafikminister at overveje Indførelsen af bedre Toggang paa Assens-Banen. Rutebilerne, som er meget stærkt i Gang paa Vest-Fyn, har nemlig vist sig at have nedsat Persontrafikken med indtil 15 pCt., og der var al Udsigt til, at Persontrafikken vilde gaa yderligere ned. Ministeren har nu været saa velvillig at imødekomme Henstillingen og udvide Toggangen med 50 pCt. fra 4 til 6 Tog daglig i hver Retning. Der har ogsaa vist sig en kendelig Fremgang i Persontrafikken, som i en enkelt Maaned har været oppe paa 50 pCt. over det almindelige. Men denne Ændring i Toggangen har medført et uheldigt Forhold, som jeg henstiller til Ministeren at søge rettet ved en Ændring i Køreplanen. Fra Egnene vesterude sendes der nemlig en Del Børn til Skolerne i Odense, og de maa nu paa Grund af denne Forandring i Toggangen opholde sig i Odense 1½ Time udover Skoletiden. Jeg vil gerne henstille, at et Andragende, som Beboerne i disse Egne har indgivet til Generaldirektoratet, maa blive imødekommet og Køreplanen ændret.

Jeg indbragte i Fjor her i Tinget et Andragende fra 425 Handelsforeninger om, at det maatte blive taget under Overvejelse, om Lille Bælts Broen ikke kunde blive gennemført. Jeg vil gerne paa ny henlede Opmærksomheden paa dette An-